

יְנִדְרֵק, בְּן הַכֶּפֶר

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים א', עמ' 41
תרגום: אורי אורלב

יְנִדְרֵק, בְּן הַכֶּפֶר, כְּבֵר הוֹלֵד.

אוֹחַז בְּמִזְוִזַת הַדֹּלֶת וּבְזִהִירוֹת מַעְבִּיר רַגְלֵיו מִן הַחֶדֶר, מַעַל הַסֵּף, לְמִבּוֹא.
מִן הַמִּבּוֹא, עַל גְּבֵי שְׁתֵּי מַדְרָגוֹת-אָבֹן, זוֹחֵל עַל אֲרָבַע.
לְפָנָי הַבְּקִתָּה פָּגַשׁ חֲתוּל: הַצִּיצוֹ זֶה בָּזָה וְנִפְרְדוּ.

נִתְקַל בְּרָגְבֵי אֲדָמָה, נֶעְצָר, מִבֵּיט.

מִצָּא מַקֵּל, יוֹשֵׁב, מִחֲטוּט בַּחוּל.

מִצָּא קִלְפַת תַּפּוּחַ אֲדָמָה, לּוֹקַח לֶפֶה, חוֹל בְּפֶה, עֵקֶם אֶת פְּנָיו, יוֹרֵק, זוֹרֵק.

שׁוֹב עַל הַרְגְלִים, רַץ לְקִרְאֵת כָּלֵב; הַכָּלֵב הִגִּס הַפִּיל אוֹתוֹ.

עוֹה אֶת פְּנָיו לְבָכִי, לֹא; נִזְכָּר בְּמִשְׁהוֹ, גּוֹרֵר מִטְּאֵטָא.

הָאֵם הוֹלְכֵת לְהַבִּיא מַיִם; תַּפֵּס בְּשִׁמְלַתָּהּ וּכְבֵר רַץ יוֹתֵר בְּטוּחַ.

חֲבוּרַת יְלָדִים יוֹתֵר מְבַגְרִים, יֵשׁ לָהֶם עֲגָלָה קִטְנָה, מִבֵּיט.

גִּרְשׁוֹ אוֹתוֹ, עוֹמֵד בְּצַד, מִבֵּיט.

שְׁנֵי תַרְנֻגוּלִים נִלְחָמִים. מִבֵּיט.

הוֹשִׁיבוֹ אוֹתוֹ בְּעֲגָלָה, מְסִיעִים, הַפִּילוּ.

הָאֵם קוֹרְאֵת.

זֹאת הַמַּחְצִית הַרְאֵשׁוֹנָה מִתּוֹדֵךְ שֵׁשׁ-עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת הַיּוֹם.

אִישׁ לֹא אוֹמֵר לוֹ שֶׁהוּא יָלֵד.

הוּא מְרַגֵּישׁ בְּעֵצְמוֹ מָה הוּא זֶה שֶׁמַּעַל כּוֹחוֹתָיו.

אִישׁ לֹא אוֹמֵר שֶׁהַחֲתוּל שׁוֹרֵט, שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לָרֶדֶת בְּמַדְרָגוֹת.

אִישׁ לֹא תוֹחַם אֶת הַיַּחֲס לִילְדִים מְבַגְרִים יוֹתֵר.

”כָּכֵל שֶׁיְנִדְרֵק הָיָה גֹדֵל, הַתְּאָרְכוֹ הַלֵּךְ וְהַתְּרַחֵק מִן בְּקִתָּה דְרָכֵי שֵׁטוּטִיו”.

